

IV. *Epistola Domini Huxham, M. D. ad Jacobum Jurin, M. D. R. S. & Coll. Med. Soc. de Morbo Colico singulari.*

VIR quidam Quadragenarius, biliosus, Scorbuticus, inter Optimates Damnonios haud infimus, nuper interiit, Pietatem propter erga Deum, propter universam erga Homines Charitatem, ab omnibus maxime desideratus.

Diu ille multumque Colicis quibusdam Doloribus, inferiorem præcipue Abdominis Regionem infestantibus, laboraverat, Flatu porro perpetuo & molesto. His Biennium circiter, aut Triennium ante mortem, accessere Dejectiones biliosæ, purulentæ, foetidissimæ cum strigmentis sæpe mucosis, sæpe sanguineis; ita frequentes insuper, ut persæpe intra tres, quatuorve Horas Alvus vel vicies solveretur, persistente usque Tenesmo: tandem quoque prodire Carunculæ fungosæ, lividæ, tetraë, quarum aliquæ magnitudinis saltem nucis myristicæ. At vero utcunque alvus citissime ægrotum plerumque exercebat; nonnunquam tamen, morbo præsertim ingruente, foret adstricta valde cum horrendo Tormento; nec nisi clystere ducta, aut catharticis irritata responderet. Subinde interea quasi Famelicus oblata quæcunque voraret; subinde ne quidem Delicatula, vel ad Dapes exquisitissimas nauseanti, placerent; Æger autem indies emacuit. Fuit illi urina parcior & semper biliosa: Color vultus luridus, sæpe subflavus.

Tam dira, tam longa mala infracto admodum fortique plane animo pertulit, donec supervenerunt demum Tumor Pedum Oedematofus, Delirium, Facies *Hippocratica*, fudor frigidus & oleofus, certa, eheu nimis certa! Mortis Prænuincia.

Varia fuerunt a variis præscripta medicamina, iisque utique in Arte exercitatiffimis celeberrimisque Viris; ex Ipecacuana: Scilicet *Emetica*, *Stomachica*, *deobstruentia*, *glutinantia*, *Balsamica*, adstringentia, *Clysmata* multifaria, omnigena; incassum omnia, ni quod Laudanum, ad breve Tempus, foret misero Solamen. Quid Aq. Bristol. & Bathoniensis, Quid Spadana & Pyrmontensis; Quid obstinata, quid accuratiffima è Lacte & Vegetabili Diæta potuerint inani omnino opera experiebatur; ut ut per breves aliquot Dies paululum aliquando recreatus videretur.

Sicut Vir optimus, dum viveret, omnibus prodesse alacriter, assidue studebat; sic, vel moriens, se publico devovit Commodo; rogans obnixè, ut, Cadavere inciso, Causam morbi tam pertinacis, tantam eludentis Artem, perscrutaremur; ut melior forte, detecta nempe Causa, pateret medendi methodus, si quis alius forsitan tali corriperetur morbo.

Aperto Abdomine perspeximus Omentum consumptum plane & putridum, Hepar prætumidum & *Schirrosis* Tuberculis, subalbidis, duris, refertum; Vesiculam felleam Bile subnigra femiplenam; totum Duodenum cum vicina Coli Parte eodem Colore perfusum: Pancreas maxime Schirrosus: mediam Ilei Partem ad quinque fere Digitos inflammata & ferme livida. Renes erant sani fatis, nec Glandulæ mesentericæ æque *Schirrosæ* ac expectâstemus.

At quod maxime notandum Pars Coli Intestini suprema, quam Veteres Cæcum nominârunt perpæram (cum id potius ejusdem Appendici, ab iisdem ita nominatæ, conveniat) in hocce Cadavere non, quod afolet, Reni dextro, seu potius internæ Peritonæi Laminæ Renem contegenti, adnexa fuit, mediante Appendice vermiculari, sed in Pelvim delapsa tres circiter infra Tulpii Valvulam Digito cum superiore Parte Intestini recti firmissime concreverat : Porro levius adhæsit Peritonæi Tunicæ super Vesicam urinariam expansæ, sursum inde reflexa, faciens cum superiore Intestini Parte (si ita dicam) angulum valde acutum, sub cavo dein Hepatis ascendens & infra Ventriculi Fundum porrecta descendebat more solito & in Rectum definebat. Cum primum autem notavimus ambo Intestina & supra infraque adhæSIONem Gangræna affecta esse, suspicantes hic latuisse Fundamenta malorum, caute admodum lenteque processimus Scalpello inprimis aperiendo Rectum Intestinum, quod ubi factum, vidimus internam Tunicam *Sphacelatam* omnino, nigram quasi Atramento imbutam & maxime putidam; huic porro adhærentes sex, septemve Carunculas subnigras, fungosas, quarum minores magnitudine nucem avellanam æquabant. Perscrutantes ulterius, Ulcus percepimus ex hoc Intestino in Colon, ubi cohærebant, penetrans, Digito mediocri facile patens : Intestina vero adeo putrida, ut vix Tactum ferrent leviolem. Majorem Coli Partem Excrementis induratis observavimus infarctam, etsi plures liquidas Alvi Dejectiones habuit, paulo ante mortem; tenuioribus nempe directe in Intestinum rectum per ulceratum orificium transeuntibus; solidioribus autem in Colo restantibus. Vesica urinaria fuit flaccida valde, intusque muco subrufo oblita.

En fidam utique, licet minus elegantem morbi Historiam! En quid inciso Corpore perspectum! Ex quibus conjectura haud difficilis, quæ fuit Causa morbi: Ex Anatomicis enim notum est, quod Concretio Intestinatorum inter se aut cum Peritonæo, motum peristalticum minuit maxime. Vid. Cowperi Anatomiam Explic. Tab. 34. Unde ad Locum Conglutinationis tarda admodum debilisque Excrementorum Impulsio, eorundem Congestio, Remora sequentibus; forte duris & acutis lædentibus, qualia Ossa Prunorum deglutita, aut tale quid; forte acris & biliosis Humoribus non satis valide motu vermiculari propulsis, sed ad Angulum Coli acutum subsistentibus; exinde aut Intestini Inflammatio, aut Corrosio, Ulcus denique sequebantur; tandemque, in Homine valde *Cachectico*, Gangræna.

Plymouth, *Prid.*
Id. Mart. 1739.